

GRACIES PER LA PROPINA, MIQUEL!

M. Teresa Salat i Noguera

Els escrits del Miquel que al llarg d'aquests anys s'han anat imprimint en aquests fulletons que edita la gent del barri de Sant Magí, em transporten sempre, en qüestió de segons, a uns temps que havien quedat dormits en els arxius del record.

Les mans bauves. Quantes vegades ho havia sentit a dir a casa! i ara estic segura que cap dels meus alumnes no en sap el significat. Afortunadament! En aquests moments la nostra qualitat de vida no ens permet que ens quedin les mans bauves gairebé mai.

Les sopes escaldades. Van ser el meu primer gran cavall de batalla enfront els grans de casa meva. Els i deia: "Primer em doneu un tros de pa amb sal i oli i després ja em veuré tota l'aigua que faci falta, però tot barrejat no ho vull". Va ser també la meva primera victòria.

El *café de malta* fet amb la mànega, els berenars de pa amb oli i sal o sucre, o els de pa amb vi. "Doneu-li vi a la nena, que fa sang", deia la meva iaia i potser tenia raó, perquè de la meva sang no me'n puc queixar gens.

Llegint aquest últim redactat puc sentir netament el soroll de les rodes dels carros despertant-me sempre de matinada, puc veure les parades de verdures i aviram de davant de casa, i sentir l'aire que ens clivellava la cara quan passàvem per davant del carreró de les bruixes per anar a classe a les monges. Tot plegat són vivències que les comoditats que avui tenim i la vida activa que tots portem han deixar al.lletargades

en algun racó de la memòria.

Però no l'he llegit tan sols per fer una aturada del meu ritme de vida i començar a recordar, sinó també per aprendre, perquè sempre ens explica coses que abans desconeixíem. Per exemple, en el cas d'aquest article d'enguany, jo he sabut des de sempre que a Andalusia es *vareava la oliva* i que aquí es passava la raspa, però mai m'havia parat a pensar que un estil diferent de collir les olives es podés traduir en una qualitat diferent d'oli, o que el grau d'acidesa d'aquest depengués tant de la conservació en sec de les olives acabades de collir.

Sé que els noms tècnics els oblidaré una vegada llegits, però sé també on els podré trobar quan els necessiti; ara bé, els conceptes nous que ell em dona els recordaré per sempre més. Així doncs, amb la remembrança del fred humit i boirós d'uns altres temps i el diccionari tècnic d'una sèrie de mots, la lliçó del Miquel m'aporta també nous coneixements. Gràcies per tot. Més ben dit: gràcies per la propina!